

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **PhDr. M. J.**

bytem X

zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem

sídlem Kořenského 15/1107, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Městský úřad Říčany**

sídlem Komenského nám. 1619, 251 01 Říčany

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 7 353 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Tomáše Hlaváčka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti podanou ke zdejšímu soudu dne 20. 4. 2018 domáhá uložení povinnosti žalovanému rozhodnout do deseti dnů od právní moci rozsudku ve věci žádosti žalobkyně o povolení umístění stavby vjezdové brány a oplocení na hranici pozemků parc. č. x a x v k. ú. L.
2. Žalobkyně uvádí, že dne 19. 4. 2016 podala k žalovanému žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Věc byla pro systémovou podjatost delegována nadřízeným správním orgánem Městskému úřadu Mnichovice, který ve věci dne 5. 10. 2016 rozhodl. K odvolání obce Louňovice Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 25. 7. 2017 napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Ještě předtím však krajský úřad usnesením ze dne 24. 7. 2017, č. j. 093356/2017/KUSK, totéž řízení společně s dalšími řízeními žalobkyně delegoval Městskému úřadu Kostelec nad Černými lesy. Dne 10. 10. 2017 podala žalobkyně nadřízenému krajskému úřadu hromadný podnět proti nečinnosti v několika řízeních, mj. i v předmětné věci. Na tento podnět reagoval nadřízený orgán dne 12. 12. 2017 vydáním dalšího delegačního usnesení č. j. 151184/2017/KUSK, jímž opětovně vyřízení věci pověřil žalovaného. Od té doby žalobkyně v řízení nezaznamenala žádnou aktivitu ani ze strany žalovaného, ani ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

nadřízeného orgánu. Přestože se žalobkyně mohla domnívat, že důvodný podnět na ochranu proti nečinnosti žalovaného podala již v říjnu 2017, není zcela zřejmé, zda prosincové usnesení krajského úřadu o delegaci věci je či není možné považovat za opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Z opatrnosti se proto žalobkyně znovu dne 20. 3. 2018 obrátila na krajský úřad s dalším podnětem a explicitně požádala nadřízený orgán o přiměřené opatření proti nečinnosti. Ani poté však nezaznamenala v řízení žádný posun.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není nečinný, neboť dne 2. 5. 2018 vydal rozhodnutí sp. zn. 24082/2018/Pa, jímž zastavil územní řízení zahájené na základě žádosti žalobkyně, žaloba je proto bezpředmětná. Žalovaný dodal, že vezme-li žalobkyně žalobu zpět a bude-li požadovat náhradu nákladů dle § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalovaný s takovým postupem nesouhlasí. Žalovaný nezavinil celkovou nečinnost v předmětné věci. Ve věci nejprve rozhodoval Městský úřad Mnichovice a poté Městský úřad Kostelec nad Černými lesy, který zůstal nečinný. Žalovaný věc obdržel na konci prosince 2017 a rozhodnutí vydal na začátku května 2018 po přijetí personálních opatření, kdy pracovníci stavebního úřadu nemohli věc projednávat z důvodu podjatosti svého vedoucího a musela být přijata nová zaměstnankyně na odbor správních agend a dopravy. Žalovaný tedy nezavinil průtahy v řízení a má za to, že jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro to, aby soud rozhodl, že se náhrada nákladů účastníkům nepřiznává.
4. Žalobkyně podáním doručeným soudu dne 5. 6. 2018 vzala podanou žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného. Navrhuje, aby soud zastavil řízení a aby jí vrátil část soudního poplatku a přiznal jí náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
5. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.
6. Krajský soud v Praze proto v souladu s dispoziční zásadou a citovaným zákonným ustanovením řízení o podané žalobě na základě zpětvzetí žaloby zastavil.
7. O vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč žalobkyni pak rozhodl podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen ve lhůtě plynoucí z § 10a odst. 1 téhož zákona.
8. V návaznosti na výše uvedené soud přistoupil k hodnocení otázky, která je mezi účastníky sporná, tedy zda má žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení.
9. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. *„žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však návrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení návrhovatele, má návrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“* Krajský soud v Praze již ve svém usnesení ze dne 23. 3. 2011, č. j. 44 A 118/2010-23, vyložil, že podmínkou aplikace § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. není samotná důvodnost žaloby ve smyslu toho, zda by žalobce byl býval se svou žalobou úspěšný. Při rozhodování podle tohoto ustanovení je

soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti povinen hodnotit, zda žalovaný po podání žaloby začal konat a vydal skutečně to rozhodnutí, jehož vydání žalobce svou žalobou žádal. Náhrada nákladů řízení tak může být přiznána jen tomu žalobci, který vzal žalobu zpět skutečně pro pozdější chování žalovaného. I v situaci, kdy soud shledá, že by žalobci jinak náleželo právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., pak lze aplikovat

§ 60 odst. 7 s. ř. s., na který poukazuje žalovaný, a podle něhož platí, že „*jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.*“ Právě aplikací tohoto ustanovení lze zajistit, aby nebyla přiznána náhrada nákladů řízení tomu žalobci, který by – nebýt zastavení řízení pro zpětvzetí – nemohl být se svou žalobou úspěšný, a to například proto, že žalobce před podáním nečinnostní žaloby zjevně nevyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, či o situace, kdy žalobce podává žalobu na ochranu proti nečinnosti v okamžiku, kdy ještě neuplynula lhůta stanovená pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, nebo krátce poté, co stanovená lhůta uplynula, apod.

10. V posuzované věci byla žaloba podána dne 20. 4. 2018, žalovaný vydal požadované rozhodnutí dne 2. 5. 2018, tj. necelé dva týdny po podání žaloby. Vydání daného rozhodnutí přitom bylo to, čeho se žalobkyně žalobou domáhala, a současně bylo důvodem pro zpětvzetí žaloby. Žalobkyně tedy vzala žalobu zpět zcela zjevně pro pozdější jednání žalovaného, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
11. Soud nicméně (i s přihlédnutím k vyjádření žalovaného) dále posuzoval, zda v dané věci současně nejsou dány důvody zvláštního zřetele hodné pro to, aby žalobkyni nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s. Vycházel přitom z toho, že žalovaný byl ve věci nečinný, neboť rozhodnutí nevydal v zákonem stanovené lhůtě. Žalobkyně podala dne 20. 3. 2018 krajskému úřadu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Před podáním žaloby tak vyčerpal prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku ve smyslu citovaného ustanovení je splněna, pokud nadřízený správní orgán v zákonné lhůtě sám nekoná, pokud nadřízený správní orgán sice koná, avšak podřízený nečinný správní orgán dál setrvává v nečinnosti a nerespektuje nadřízeným orgánem stanovené lhůty, případně pokud nadřízený správní orgán žádosti účastníka o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhoví. V posuzované věci nadřízený správní orgán do dne podání žaloby na podnět nereagoval.
12. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, které zrušilo předchozí rozhodnutí žalovaného v dané věci, bylo vydáno dne 25. 7. 2017 a věc byla vrácena k novému projednání žalovanému. Dne 12. 12. 2017 vydal Krajský úřad Středočeského kraje opatření proti nečinnosti Městského úřadu Kostelec nad Černými lesy, stavebního úřadu, č. j. 151184/2017/KUSK, jímž z důvodu vyloučení všech úředních osob tohoto správního orgánu pověřil k projednání a rozhodnutí věci žalovaného. Žalovanému byla dle jeho sdělení věc předložena k rozhodnutí až v prosinci 2017. Rozhodnutí v předmětné věci žalovaný vydal dne 2. 5. 2018. Žalovaný ve vyjádření upozornil, že ve věci rozhodl až v květnu 2018 proto, že

zaměstnanci žalovaného nemohli věc projednávat z důvodu podjatosti vedoucího zaměstnance. Tuto skutečnost však i s ohledem na zákonem předpokládané lhůty pro vydání rozhodnutí (viz § 71 správního řádu) podle názoru zdejšího soudu nelze přičítat k tíži žalobkyně.

13. Výše popsané okolnosti přitom jakkoliv nesvědčí tomu, že by měly být dány důvody zvláštního zřetele hodné ve vztahu k povinnosti žalovaného hradit žalobkyni náklady řízení. Ani to, že daná věc je dle žalovaného velmi složitá, žalobkyně se opakovaně odvolává a vydaná rozhodnutí napadá žalobami, pak nemůže podle názoru zdejšího soudu představovat důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 60 odst. 7 s. ř. s.
14. Krajský soud v Praze tedy v návaznosti na výše uvedené neshledal, že by podaná žaloba byla nepřípustná, přičemž ze soudního či správního spisu ani z vyjádření účastníků nezjistil jiné důvody zvláštního zřetele hodné, které by měly vést k tomu, aby žalobkyni za užití § 60 odst. 7 s. ř. s. nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.
15. Soud tedy podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v části zaplaceného a nevráceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a dále nákladech souvisejících se zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za jeden úkon právní služby (sepis žaloby), u něhož sazba odměny činí 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], přičemž za zpětvzetí žaloby přiznal soud žalobkyni náhradu v poloviční výši hodnoty mimosmluvní odměny (1 550 Kč), neboť se jedná o úkon právní služby blízký svou povahou úkonům dle v § 11 odst. 2 advokátního tarifu. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce žalobkyně je plátcem DPH, a proto se jeho odměna rovněž zvyšuje o částku 1 103 Kč odpovídající 21 % DPH. Soud dodává, že odměnu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení advokátem podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu žalobkyni nepřiznal, neboť ze spisu je zřejmé, že daný zástupce zastupoval žalobkyni již ve věci podnětu proti nečinnosti žalovaného, a byl tedy s věcí seznámen ještě před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto soudním řízení vznikly, tedy činí 7 353 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. června 2018

JUDr. Milan Podhrázký v. r.
předseda senátu